Gaṇ̇gaalaharī | Pīyūṣ̂halaharī

गंगालहरी | पीयूषलहरी

"Ganges River, Varanasi, Uttar Pradesh, India" by Babasteve, via Wikimedia Commons, is licensed under [CC BY 2.0].
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Varanasiganga.jpg

Paṇ̂ḍ̂ita Jagannaatha

पण्डित जगन्नाथ

An Indicode edition. www.indicode.org

Copyright, Attribution, Contributors, Bibliography, Subtitles

Copyright Notice

Copyright 2019 Indicode

Published by Indicode under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 2.0 Generic (CC BY-NC-ND 2.0) licence.

Under this licence, you are free to:

- Share — copy and redistribute the material in any medium or format.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms:

- Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
- NonCommercial — You may not use the material for commercial purposes.
- NoDerivatives — If you remix, transform, or build upon the material, you may not distribute the modified material.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

More information and fuller details of this license are given on the Creative Commons website.

Indicode assumes no responsibility for unauthorised use that infringes the rights of any copyright owners, known or unknown.

Attribution

"Gangalahari" by Indicode, licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 2.0 Generic (CC BY-NC-ND 2.0). https://www.indicode.org/text/gangalahari

Contributors

1. @Indicode_ Creation of machine-readable version.

Bibliography

1. Gangalahari by Jagannatha Pandit, Arvind Kolhatkar (ed.) January 12, 2005. sanskritdocuments.org. https://sanskritdocuments.org/doc_devii/gangAlaharI.html?lang=sa
2. Gangalahari of Pandita Jagannatha With English translation, G S S Murthy. September 12, 2011. Self-published. https://ia802308.us.archive.org/30/items/SansGangalahari/Sans_Gangalahari.pdf
3. Paṇḍitarāja Jagannātha's Gaṅgālaharī (With the Commentary by Śrī Sadaśiva & English Translation), Irma Schotsman. 1999. Delhi: Nag Publishers.
4. Ganga Lahari (गंगा लहरी), Surendra Kumar Varma (डा॰ सुरेन्द्र कुमार वर्मा). June 15, 2013. http://www.openbooksonline.com. http://www.openbooksonline.com/forum/topics/5170231:Topic:378574
5. Panditraj Jagannath Krit Ganga Lehri Stotra, Vijaya Godbole. https://www.youtube.com/watch?v=yY13vYa5_cM

Subtitles

Format	Label	Language	File
vtt	Indicode	en	gangalahari_indicode.vtt
vtt	Samskrt	sa	gangalahari_deva.vtt
srt	Indicode	en	gangalahari_indicode.srt
srt	Samskrt	sa	gangalahari_deva.srt

৺ Gaṅgaalaharī | Pīyūṣhalaharī

ॐ shrī gaṇ̂ēshaaya namaḧ ॐ shrī gaṅgaayai namaḧ

৺samṛd·dhaṁ saubhaagyaṁ sakalaˌvasudhaayaaḱ kimapi tan̠-
mahaishvaryaṁ līlaaˌjanitaˌjagataḱ khaṇ̂ḍ̂aˌparashōḧ.
shrutīnaaṁ sarvasvaṁ sukṛtamˌatha mūrtaṁ sumanasaaṁ
sudhaaˌsaundaryaṅ tē salilamˌashivaṅ naḧ shamayatu ¶ 1

daridraaṇ̂aaṅ dainyaṅ duritamˌatha durvaasanaˌhṛdaaṅ
drutaṅ dūrīˌkurvanˌsakṛd̠ api gatō꞊ dṛṣ̂hṭ̂iˌsaraṇ̂im.
api draag̠ aavidyaaˌdrumaˌdalanaˌdīkṣ̂haaˌgurur꞊iha
pravaahas꞊tē vaaraaṁ shriyamˌayamˌapaaraaṅ dishatu naḧ ¶ 2

udaɲcan̠ maartaṇ̂ḍ̂aˌsphuṭ̂aˌkapaṭ̂aˌhērambaˌjananīˌ-
kaṭ̂aakṣ̂haˌvyaakṣ̂hēpaˌkṣ̂haṇ̂aˌjanitaˌsaṅkṣ̂hōbhaˌnivahaaḧ.
bhavantu tvaŋgantō꞊ haraˌshirasi gaŋgaaˌtanuˌbhuvas꞊-
taraŋgaaḟ prōttuŋgaa꞊ duritaˌbhayaˌbhaŋgaaya bhavataam ¶ 3

tavaˌalambaadˌamba sphuradˌalaghuˌgarvēṇ̂a sahasaa
mayaa sarvēˌऽvajɲaaˌsaraṇ̂imˌatha nītaaḧ suraˌgaṇ̂aaḧ.
idaanīmˌaudaasyaṁ bhajasi yadi bhaagīrathi tadaa

৺ गंगालहरी | पीयूषलहरी

ॐ श्री गणेशाय नमः ॐ श्री गंगायै नमः

৺समृद्धं सौभाग्यं सकलवसुधायाः किमपि तन्-
महैश्वर्यं लीलाजनितजगतः खण्डपरशोः ।
श्रुतीनां सर्वस्वं सुकृतमथ मूर्तं सुमनसां
सुधासौन्दर्यं ते सलिलमशिवं नः शमयतु ॥ १ ॥

दरिद्राणां दैन्यं दुरितमथ दुर्वासनहृदां
द्रुतं दूरीकुर्वन्सकृदपि गतो दृष्टिसरणिम् ।
अपि द्रागाविद्याद्रुमदलनदीक्षागुरुरिह
प्रवाहस्ते वारां श्रियमयमपारां दिशतु नः ॥ २ ॥

उदञ्चन्मार्तण्डस्फुटकपटहेरम्बजननी-
कटाक्षव्याक्षेपक्षणजनितसंक्षोभनिवहाः ।
भवन्तु त्वङ्गन्तो हरशिरसि गङ्गातनुभुवस्-
तरङ्गाः प्रोत्तुङ्गा दुरितभयभङ्गाय भवताम् ॥ ३ ॥

तवालम्बादम्ब स्फुरदलघुगर्वेण सहसा
मया सर्वेऽवज्ञासरणिमथ नीताः सुरगणाः ।
इदानीमौदास्यं भजसि यदि भागीरथि तदा

niraadhaarō꞊ haa rōdimi kathaya kēṣ̭haamˌiha puraḧ ¶ 4   निराधारो हा रोदिमि कथय केषामिह पुरः ॥ ४ ॥

smṛtiŋ̇ yaataa puŋ̇saamˌakṛtaˌsukṛtaanaamˌapi ca yaa
haratyˍantas⁼tandraaṅ timiramˌiva candraaŋ̇shuˌsaraṇiḣ̈.
iyaŋ̇ saa tē mūrtiḣ̈ sakalaˌsuraˌsaŋ̇sēvyaˌsalilaa
mamaantaḣ̈ˌsantaapaṅ trividhamˌapi paapaŋ̇ ca harataam ¶ 5

स्मृतिं याता पुंसामकृतसुकृतानामपि च या
हरत्यन्तस्तन्द्रां तिमिरमिव चन्द्रांशुसरणिः ।
इयं सा ते मूर्तिः सकलसुरसंसेव्यसलिला
ममान्तःसन्तापं त्रिविधमपि पापं च हरताम् ॥ ५ ॥

api praajyaŋ̇ raajyaṅ tṛṇamˌiva parityajya sahasaa
vilōladˌvaanīraṅ tava janani tīraŋ̇ shritavataam.
sudhaataḣ̈ svaadīyas⁼salilaˌbharamˌaatṛpti pibataaŋ̇
janaanaamˌaanandaf̈ parihasati nirvaaṇaˌpadavīm ¶ 6

अपि प्राज्यं राज्यं तृणमिव परित्यज्य सहसा
विलोलद्वानीरं तव जननि तीरं श्रितवताम् ।
सुधातः स्वादीयस्सलिलभरमातृप्ति पिबतां
जनानामानन्दः परिहसति निर्वाणपदवीम् ॥ ६ ॥

prabhaatē snaantīnaaṅ nṛpatiˌramaṇīnaaŋ̇ kucaˌtaṭīˌ-
gatō⁼ yaavanˍmaatar⁼milati tava tōyair⁼mṛgaˌmadaḣ̈.
mṛgaas⁼taavadˍvaimaanikaˌshataˌsahasraif̈ parivṛtaa
vishanti svac·chandaŋ̇ vimalaˌvapuṣhō⁼ nandanaˌvanam ¶ 7

प्रभाते स्नान्तीनां नृपतिरमणीनां कुचतटी-
गतो यावन्मातर्मिलति तव तोयैर्मृगमदः ।
मृगास्तावद्वैमानिकशतसहस्रैः परिवृता
विशन्ति स्वच्छन्दं विमलवपुषो नन्दनवनम् ॥ ७ ॥

smṛtaŋ̇ sadyaḣ̈ svaantaŋ̇ viracayati shaantaŋ̇ sakṛdˍapi
pragītaŋ̇ yatpaapaŋ̇ jhaṭiti bhavaˌtaapaŋ̇ ca harati.
idaṅ tadˍgaŋgē$_{s}$ti shravaṇaˌramaṇīyaŋ̇ khalu padaṁ
mama praaṇaˌpraantē vadanaˌkamalaˌantarˌvilasatu ¶ 8

स्मृतं सद्यः स्वान्तं विरचयति शान्तं सकृदपि
प्रगीतं यत्पापं झटिति भवतापं च हरति ।
इदं तद्गङ्गेति श्रवणरमणीयं खलु पदं
मम प्राणप्रान्ते वदनकमलान्तर्विलसतु ॥ ८ ॥

yadˌantak̈ khēlantō꞊ bahulataraˌsantōṣ̭haˌbharitaa
na kaakaa naakaˌadhīshvaraˌnagaraˌsaakaaŋkṣ̭haˌmanasaḧ.
nivaasaal_lōkaanaaɲ̇ janiˌmaraṇ̭aˌshōkaˌapaharaṇ̭aṅ
tad_ētatˌtē tīraŋ̇ shramaˌshamanaˌdhīraṁ bhavatu naḧ ¶ 9

यदन्तः खेलन्तो बहुलतरसन्तोषभरिता
न काका नाकाधीश्वरनगरसाकाङ्क्षमनसः ।
निवासाल्लोकानां जनिमरणशोकापहरणं
तदेतत्ते तीरं श्रमशमनधीरं भवतु नः ॥ ९ ॥

na yatˌsaakṣ̭haad_vēdair꞊api galitaˌbhēdair꞊avasitaṅ
na yasmiɲ_jīvaanaaṁ prasarati manō꞊vaagˌavasaraḧ.
niraakaaraṅ nityaṅ nijaˌmahimaˌnirvaasitaˌtamō
vishud·dhaŋ̇ yatˌtattvaŋ̇ suraˌtaṭ̭ini tattvaṅ na viṣ̭hayaḧ ¶ 10

न यत्साक्षाद्वेदैरपि गलितभेदैरवसितं
न यस्मिञ्जीवानां प्रसरति मनोवागवसरः ।
निराकारं नित्यं निजमहिमनिर्वासिततमो
विशुद्धं यत्तत्त्वं सुरतटिनि तत्त्वं न विषयः ॥ १० ॥

mahaaˌdaanair꞊dhyaanair꞊bahuvidhaˌvitaanair꞊api ca yan_-
na labhyaŋ̇ ghōraabhiḧ suvimalaˌtapō꞊raashibhir꞊api.
acintyaṅ tad_viṣ̭hṇ̭ōf̈ padamˌakhilaˌsaadhaaraṇ̭atayaa
dadaanaa kēnaˌasi tvamˌiha tulanīyaa kathaya naḧ ¶ 11

महादानैर्ध्यानैर्बहुविधवितानैरपि च यन्-
न लभ्यं घोराभिः सुविमलतपोराशिभिरपि ।
अचिन्त्यं तद्विष्णोः पदमखिलसाधारणतया
ददाना केनासि त्वमिह तुलनीया कथय नः ॥ ११ ॥

nṛ̥ṇ̭aamˌīkṣ̭haaˌmaatraad_api pariharantyaa꞊ bhavaˌbhayaŋ̇
shivaayaas꞊tē mūrtēk̈ ka iha mahimaanaṅ nigadatu.
amarṣ̭haˌmlaanaayaaf̈ paramamˌanurōdhaŋ̇ giribhuvō
vihaaya shrīkaṇ̭ṭ̭haḧ shirasi niyataṅ dhaarayati yaam ¶ 12

नृणामीक्षामात्रादपि परिहरन्त्या भवभयं
शिवायास्ते मूर्तेः क इह महिमानं निगदतु ।
अमर्षम्लानायाः परममनुरोधं गिरिभुवो
विहाय श्रीकण्ठः शिरसि नियतं धारयति याम् ॥ १२
॥

vinindyaanyˍunmattair⁼api ca parihaaryaaṋi patitair⁼-
avaacyaani vraatyaiḧ sapulakamˌapaasyaani pishunaiḧ.
harantī lōkaanaamˌanavaratamˌēnaaṁsi kiyataaŋ̇
kadaaˌꜱpyˍashraantaa tvaɲ̇ jagati punarēkaa vijayasē ¶ 13

विनिन्द्यान्युन्मत्तैरपि च परिहार्याणि पतितैर्-
अवाच्यानि व्रात्यैः सपुलकमपास्यानि पिशुनैः ।
हरन्ती लोकानामनवरतमेनांसि कियतां
कदाप्यश्रान्ता त्वं जगति पुनरेका विजयसे ॥ १३ ॥

skhalantī svarˌlōkaadˍavaniˌtalaˌshōkaˌapahr̥tayē
jaṱaaˌjūṱaˌgranthau yadˌasi vinibad·dhaa purabhidaa.
ayē nirlōbhaanaamˌapi manasi lōbhaɲ̇ janayataaŋ̇
guṋaanaamˌēvaˌayaṅ tava janani dōs̭haf̈ pariṋataḧ ¶ 14

स्खलन्ती स्वर्लोकादवनितलशोकापहृतये
जटाजूटग्रन्थौ यदसि विनिबद्धा पुरभिदा ।
अये निर्लोभानामपि मनसि लोभं जनयतां
गुणानामेवायं तव जननि दोषः परिणतः ॥ १४ ॥

jaḓaanˌandhaan paŋgūn prakr̥tiˌbadhiraanˌuktiˌvikalaan
grahaˌgrastaanˌastaˌakhiladuritaˌnistaaraˌsaraṋīn.
nilimpair⁼nirmuktaanˌapi ca nirayaˌantar⁼nipatatō⁼
naraanˌamba traatuṅ tvamˌiha paramaṁ bhēs̭hajamˌasi ¶ 15

जडानन्धान् पङ्गून् प्रकृतिबधिरानुक्तिविकलान्
ग्रहग्रस्तानस्ताखिलदुरितनिस्तारसरणीन् ।
निलिम्पैर्निर्मुक्तानपि च निरयान्तर्निपततो
नरानम्ब त्रातुं त्वमिह परमं भेषजमसि ॥ १५ ॥

svabhaavaˌsvac·chaanaaṁ sahajaˌshishiraaṋaamˌayamˌapaamˌ-
apaaras⁼tē maatar⁼jayati mahimaa kō⁼ꜱpi jagati.
mudaa yaŋ̇ gaayanti dyuˌtalamˌanavadyaˌdyutiˌbhr̥taḧ
samaasaadyaˌadyaˌapi sphuṱaˌpulakaˌsaandraaḧ sagarajaaḧ ¶
16

स्वभावस्वच्छानां सहजशिशिराणामयमपाम्-
अपारस्ते मातर्जयति महिमा कोऽपि जगति ।
मुदा यं गायन्ति द्युतलमनवद्यद्युतिभृतः
समासाद्याद्यापि स्फुटपुलकसान्द्राः सगरजाः ॥ १६ ॥

kr̥taˌkṣ̂hudraiₛnaskaanˌatha jhaṭ̂iti santaptaˌmanasaḣ̈
samud·dhartuṁŋ santi tribhuvanaˌtalē tīrthaˌnivahaaḣ̈.
api praayashcittaˌprasaraṇ̂aˌpathaˌatītaˌcaritaanˌ-
naraanˌdūrīˌkartuṅ tvamˌiva janani tvaṁŋ vijayasē ¶ 17

कृतक्षुद्रैनस्कानथ झटिति सन्तप्तमनसः
समुद्धर्तुं सन्ति त्रिभुवनतले तीर्थनिवहाः ।
अपि प्रायश्चित्तप्रसरणपथातीतचरितान्-
नरान्दूरीकर्तुं त्वमिव जननि त्वं विजयसे ॥ १७ ॥

nidhaanaṅ dharmaaṇ̂aaṅ kimapi ca vidhaanaṅ navaˌmudaaṁ
pradhaanaṅ tīrthaanaamˌamalaˌparidhaanaṅ triˌjagataḣ̈.
samaadhaanaṁ bud·dhēr⁼atha khalu tirōdhaanamˌadhiyaaṁŋ
shriyaamˌaadhaanaṅ naḟ̈ pariharatu taapaṅ tava vapuḣ̈ ¶ 18

निधानं धर्माणां किमपि च विधानं नवमुदां
प्रधानं तीर्थानाममलपरिधानं त्रिजगतः ।
समाधानं बुद्धेरथ खलु तिरोधानमधियां
श्रियामाधानं नः परिहरतु तापं तव वपुः ॥ १८ ॥

purō⁼ dhaavaṅˌdhaavaṅ draviṇ̂aˌmadiraaˌghūrṇ̂itaˌdr̥shaaṁ
mahīpaanaaṅ naanaaˌtaruṇ̂ataraˌkhēdasya niyatam.
mamaiₛvaˌayaṁ mantuḣ̈ svaˌhitaˌshataˌhantur⁼jaḍ̂aˌdhiyō⁼
viyōgas⁼tē maatar⁼yadˍiha karuṇ̂aaˌꜱtaḱ̈ kṣ̂haṇ̂amˌapi ¶ 19

पुरो धावंधावं द्रविणमदिराघूर्णितदृशां
महीपानां नानातरुणतरखेदस्य नियतम् ।
ममैवायं मन्तुः स्वहितशतहन्तुर्जडधियो
वियोगस्ते मातर्यदिह करुणातः क्षणमपि ॥ १९ ॥

marulˍlīlaaˌlōlalˍlahariˌlulitaˌambhōjaˌpaṭ̂alīˌ-
skhalatˌpaaṁŋsuˌvraataˍc·churaṇ̂aˌvisaratˌkauŋkumaˌruci.
suraˌstrīˌvakṣ̂hōjaˌkṣ̂haradˌagaruˌjambaalaˌjaṭ̂ilaɲ
jalaṅ tē jambaalaṁ mama jananaˌjaalaɲ jarayatu ¶ 20

मरुल्लीलालोलल्लहरिलुलिताम्भोजपटली-
स्खलत्पांसुव्रातच्छुरणविसरत्कौङ्कुमरुचि ।
सुरस्त्रीवक्षोजक्षरदगरुजम्बालजटिलं
जलं ते जम्बालं मम जननजालं जरयतु ॥ २० ॥

samutpattif̈ padmaaˌramaṉ̂aˌpadaˌpadmaˌamalanakhaan̠-
nivaasak̈ kandarpaˌpratibhaṯ̂aˌjaṯ̂aaˌjūṯ̂aˌbhavanē.
athaˌayaŋ̇ vyaasaŋgō hataˌpatitaˌnistaaraṉ̂aˌvidhau
na kasmaa̠dutkarṣ̂has⹀tava janani jaagarti jagati ¶ 21

समुत्पत्तिः पद्मारमणपदपद्मामलनखान्-
निवासः कन्दर्पप्रतिभटजटाजूटभवने ।
अथायं व्यासङ्गो हतपतितनिस्तारणविधौ
न कस्मादुत्कर्षस्तव जननि जागर्ति जगति ॥ २१ ॥

nagēbhyō yaantīnaaŋ̇ kathaya taṯ̂inīnaaŋ̇ katamayaa
puraaṉ̂aaŋ̇ saŋ̇hartuḧ suraˌdhuni kapardō⹀ઽdhiruruhē.
kayaa ca shrīˌbhartuf̈ padaˌkamalamˌakṣ̂haali salilais⹀-
tulaaˌlēshō yasyaaṅ tava janani dīyēta kavibhiḧ ¶ 22

नगेभ्यो यान्तीनां कथय तटिनीनां कतमया
पुराणां संहर्तुः सुरधुनि कपर्दोऽधिरुरुहे ।
कया च श्रीभर्तुः पदकमलमक्षालि सलिलैस्-
तुलालेशो यस्यां तव जननि दीयेत कविभिः ॥ २२ ॥

vidhattaaṅ niḧˌshaŋkaṅ niravadhisamaadhiŋ̇ vidhir⹀ahō
sukhaŋ̇ shēṣ̂hē shētaaŋ̇ harir⹀aviratаṅ nr̥tyatu haraḧ.
kr̥taṅ praayashcittair⹀alamˌatha tapō⹀daanaˌyajanaiḧ
savitrī kaamaanaaŋ̇ yadi jagati jaagarti bhavatī ¶ 23

विधत्तां निःशङ्कं निरवधिसमाधिं विधिरहो
सुखं शेषे शेतां हरिरविरतं नृत्यतु हरः ।
कृतं प्रायश्चित्तैरलमथ तपोदानयजनैः
सवित्री कामानां यदि जगति जागर्ति भवती ॥ २३ ॥

anaathaḧ snēhઽˌaardraaŋ̇ vigalitaˌgatif̈ puṉ̂yaˌgatidaaṁ
patan vishvōₛd·dhartrīŋ gadaˌvigalitaḧ sid·dhaˌbhiṣ̂hajam.
sudhaaˌsindhuṅ tr̥ṣ̂hṉ̂aaˌઽઽkulitaˌhr̥dayō⹀ maataramˌayaŋ̇
shishuḧ sampraaptas⹀tvaamˌahamˌiha vidadhyaaḧ samucitam
¶ 24

अनाथः स्नेहार्द्रां विगलितगतिः पुण्यगतिदां
पतन् विश्वोद्धर्त्रीं गदविगलितः सिद्धभिषजम् ।
सुधासिन्धुं तृष्णाकुलितहृदयो मातरमयं
शिशुः सम्प्राप्तस्त्वामहमिह विदध्याः समुचितम् ॥ २४
॥

vilīnō⸗ vai vaivasvataˌnagaraˌkōlaahalaˌbharaḧ
gataa⸗ dūtaa⸗ dūraŋ̇ kvacid̠api parētaanˌmr̥gayitum.
vimaanaanaaŋ̇ vraatō⸗ vidalayati vīthir⸗diviṣ̭hadaaŋ̇
kathaa tē kalyaaṇ̭ī yadˌavadhi mahīˌmaṇ̭ḍ̭alamˌagaat ¶ 25

sphuratˌkaamaˌkrōdhaˌprabalataraˌsaɲjaataˌjaṭ̭ilaˌ-
jvaraˌjvaalaaˌjaalaˌjvalitaˌvapuṣ̭haaṅ naf̈ pratidinam.
harantaaŋ̇ santaapaŋ̇ kamapi marudˌullaasaˌlahari̠-
c·chaṭ̭aaˌcaɲcatˌpaathak̈ˌkaṇ̭aˌsaraṇ̭ayō⸗ divyaˌsaritaḧ ¶ 26

idaŋ̇ hi brahmaaṇ̭ḍ̭aŋ̇ sakalaˌbhuvanꞽˌaabhōgaˌbhavanaṅ
taraŋgair⸗yasyaˌantar⸗luṭ̭hati paritas⸗tindukamˌiva.
sa⸗ ēṣ̭ha⸗ shrīkaṇ̭ṭ̭haˌpravitataˌjaṭ̭aaˌjūṭ̭aˌjaṭ̭ilaḧ
jalaanaaŋ̇ saŋghaatas⸗tava janani taapaŋ̇ haratu naḧ ¶ 27

trapantē tīrthaani tvaritamˌiha yasyōₛd·dhr̥tiˌvidhau
karaŋ̇ karṇ̭ē kurvanty̠api kila kapaaliˌprabhr̥tayaḧ.
imaṅ taṁ maamˌamba tvamˌiyamˌanukampaaˌꞽꞽrdraˌhr̥dayē
punaanaa sarvēṣ̭haamˌaghaˌmathanaˌdarpaṅ dalayasi ¶ 28

विलीनो वै वैवस्वतनगरकोलाहलभरः
गता दूता दूरं क्वचिदपि परेतान्मृगयितुम् ।
विमानानां व्रातो विदलयति वीथिर्दिविषदां
कथा ते कल्याणी यदवधि महीमण्डलमगात् ॥ २५ ॥

स्फुरत्कामक्रोधप्रबलतरसञ्जातजटिल-
ज्वरज्वालाजालज्वलितवपुषां नः प्रतिदिनम् ।
हरन्तां सन्तापं कमपि मरुदुल्लासलहरि-
च्छटाचञ्चत्पाथःकणसरणयो दिव्यसरितः ॥ २६ ॥

इदं हि ब्रह्माण्डं सकलभुवनाभोगभवनं
तरङ्गैर्यस्यान्तर्लुठति परितस्तिन्दुकमिव ।
स एष श्रीकण्ठप्रविततजटाजूटजटिलः
जलानां सङ्घातस्तव जननि तापं हरतु नः ॥ २७ ॥

त्रपन्ते तीर्थानि त्वरितमिह यस्योद्धृतिविधौ
करं कर्णे कुर्वन्त्यपि किल कपालिप्रभृतयः ।
इमं तं मामम्ब त्वमियमनुकम्पार्द्रहृदये
पुनाना सर्वेषामघमथनदर्पं दलयसि ॥ २८ ॥

shvapaakaanaaŋ̇ vraatair‿amitaˌvicikitsaaˌvicalitair⁼-
vimuktaanaamˌēkaŋ̇ kila sadanamˌēnaf̈ˌpariṣ̭hadaam.
ahō maamˌud·dhartuŋ̇ janani ghaṭ̭ayantyaaf̈ parikaraṅ
tava shlaaghaaŋ̇ kartuŋ̇ kathamˌiva samarthō‿ narapashuḧ ¶ 29

श्वपाकानां व्रातैरमितविचिकित्साविचलितैर्-
विमुक्तानामेकं किल सदनमेनःपरिषदाम् ।
अहो मामुद्धर्तुं जननि घटयन्त्याः परिकरं
तव श्लाघां कर्तुं कथमिव समर्थो नरपशुः ॥ २९ ॥

na kō⁼ऽpy‿ētaavantaŋ̇ khalu samayamˌaarabhya militō
yad‿ud·dhaaraad‿aaraad‿bhavati jagatō vismayaˌbharaḧ.
itiˌimaamˌīhaaṅ tē manasi ciraˌkaalaŋ̇ sthitavatīmˌ-
ayaŋ̇ sampraaptō⁼ऽhaŋ̇ saphalayitumˌamba prathamataḧ ¶ 30

न कोऽप्येतावन्तं खलु समयमारभ्य मिलितो
यदुद्धारादाराद्भवति जगतो विस्मयभरः ।
इतीमामीहां ते मनसि चिरकालं स्थितवतीम्-
अयं सम्प्राप्तोऽहं सफलयितुमम्ब प्रथमतः ॥ ३० ॥

shvavṛ̥tˌtivyaasaŋgō⁼ niyatamˌatha mithyaaˌpralapanaŋ̇
kutarkēṣ̭h‿vabhyaasaḧ satataˌparapaishunyaˌmananam.
api shraavaŋ̇ shraavaṁ mama tu punarˌēvaŋ̇ guṇ̭aˌgaṇ̭aanˌ-
ṛ̥tē tvat⁼kō naama kṣ̭haṇ̭amˌapi nirīkṣ̭hēta vadanam ¶ 31

श्ववृत्तिव्यासङ्गो नियतमथ मिथ्याप्रलपनं
कुतर्केष्वभ्यासः सततपरपैशुन्यमननम् ।
अपि श्रावं श्रावं मम तु पुनरेवं गुणगणान्-
ऋते त्वत्को नाम क्षणमपि निरीक्षेत वदनम् ॥ ३१ ॥

vishaalaabhyaamˌaabhyaaŋ̇ kimˌiha nayanaabhyaaŋ̇ khalu phalaṅ
na yaabhyaamˌaalīḍ̭haa paramaˌramaṇ̭īyaa tava tanuḧ.
ayaŋ̇ hi nyakkaarō⁼ janani manujasya shravaṇ̭ayōr⁼-
yayōr⁼naˌantar⁼yaatas⁼tava lahariˌlīlaaˌkalakalaḧ ¶ 32

विशालाभ्यामाभ्यां किमिह नयनाभ्यां खलु फलं
न याभ्यामालीढा परमरमणीया तव तनुः ।
अयं हि न्यक्कारो जननि मनुजस्य श्रवणयोर्-
ययोर्नान्तर्यातस्तव लहरिलीलाकलकलः ॥ ३२ ॥

vimaanaiḧ svac·chandaŋ̇ suraˌpuramˌayantē sukr̥tinaḧ
patanti draakˌpaapaa⁼ janani narakaˌantaf̈ paraˌvashaaḧ.
vibhaagō⁼ƨyaṅ tasminn_ashubhaˌmayaˌmūrtau janapadē
na yatra tvaŋ̇ līlaaˌdalitaˌmanujaˌashēṣ̭haˌkaluṣ̭haa ¶ 33

विमानैः स्वच्छन्दं सुरपुरमयन्ते सुकृतिनः
पतन्ति द्राक्पापा जननि नरकान्तः परवशाः ।
विभागोऽयं तस्मिन्नशुभमयमूर्तौ जनपदे
न यत्र त्वं लीलादलितमनुजाशेषकलुषा ॥ ३३ ॥

api ghnantō⁼ vipraanˌaviratamˌushantō⁼ guruˌsatīḧ
pibantō⁼ mairēyaṁ punar⁼api harantash⁼ca kanakam.
vihaaya tvayy_antē tanumˌatanuˌdaanaˌadhvaraˌjuṣ̭haam_-
upar_yamba krīḍ̭anty_akhilaˌsuraˌsambhaavitaˌpadaaḧ ¶ 34

अपि घ्नन्तो विप्रानविरतमुशन्तो गुरुसतीः
पिबन्तो मैरेयं पुनरपि हरन्तश्च कनकम् ।
विहाय त्वय्यन्ते तनुमतनुदानाध्वरजुषाम्-
उपर्यम्ब क्रीडन्त्यखिलसुरसम्भावितपदाः ॥ ३४ ॥

alabhyaŋ̇ saurabhyaŋ̇ harati niyataŋ̇ yaḧ sumanasaaŋ̇
kṣ̭haṇ̭aad_ēva praaṇ̭aanˌapi virahaˌshastraˌkṣ̭hataˌbhr̥taam.
tvadīyaanaaŋ̇ līlaaˌcalitaˌlaharīṇ̭aaŋ̇ vyatikaraat
punītē sō⁼ƨpi draagˌahaha pavamaanas⁼tribhuvanam ¶ 35

अलभ्यं सौरभ्यं हरति नियतं यः सुमनसां
क्षणादेव प्राणानपि विरहशस्त्रक्षतभृताम् ।
त्वदीयानां लीलाचलितलहरीणां व्यतिकरात्
पुनीते सोऽपि द्रागहह पवमानस्त्रिभुवनम् ॥ ३५ ॥

kiyantaḧ santy_ēkē niyatamˌiha lōkaˌarthaˌghaṭ̭akaaḧ
parē pūtaˌatmaanak̈ kati ca paraˌlōkaˌpraṇ̭ayinaḧ.
sukhaŋ̇ shētē maatas⁼tava khalu kr̥paataf̈ punar⁼ayaɲ̇
jagannaathaḧ shashvatˌtvayi nihitaˌlōkaˌdvayaˌbharaḧ ¶ 36

कियन्तः सन्त्येके नियतमिह लोकार्थघटकाः
परे पूतात्मानः कति च परलोकप्रणयिनः ।
सुखं शेते मातस्तव खलु कृपातः पुनरयं
जगन्नाथः शश्वत्त्वयि निहितलोकद्वयभरः ॥ ३६ ॥

bhavatyaa hi vraatyaˌadhamaˌpatitayaaˌ khaṇ̭ḍ̭aˌpariṣ̭hatˌ-
paritraaṇ̭aˌsnēhaḧ shlathayitumˌashakyak̈ khalu yathaa.
mamaˌapy̠ēvaṁ prēmaa duritaˌnivahēṣ̭hvˌamba jagati
svabhaavō⸗ऽyaŋ̇ sarvair⸗api khalu yatō duṣ̭pariharaḧ ¶ 37

भवत्या हि व्रात्याधमपतितया खण्डपरिषत्-
परित्राणस्नेहः श्लथयितुमशक्यः खलु यथा ।
ममाप्येवं प्रेमा दुरितनिवहेष्वम्ब जगति
स्वभावोऽयं सर्वैरपि खलु यतो दुष्परिहरः ॥ ३७ ॥

pradōṣ̭haˌantar⸗nr̜tyatˌpuraˌmathanaˌlīlōd·dhr̜taˌjaṱaaˌ-
taṱaˌabhōgaˌprēŋkhal̠lahariˌbhujaˌsantaanaˌvidhutiḧ.
bilaˌkrōḓaˌkrīḓaj̠jalaˌḓamaruˌṱaŋkaaraˌsubhagas⸗-
tirōdhattaaṅ taapaṅ tridashaˌtaṱinīˌtaaṋḓavaˌvidhiḧ ¶ 38

प्रदोषान्तर्नृत्यत्पुरमथनलीलोद्धृतजटा-
तटाभोगप्रेङ्खल्लहरिभुजसन्तानविधुतिः ।
बिलक्रोडक्रीडज्जलडमरुटङ्कारसुभगस्-
तिरोधत्तां तापं त्रिदशतटिनीताण्डवविधिः ॥ ३८ ॥

sadaiva tvayy̠ēvaˌarpitaˌkushalaˌcintaaˌbharamimaŋ̇
yadi tvaṁ maamˌamba tyajasi samayēˌऽsminˌsuviṣ̭hamē.
tadaa vishvaasō⸗ऽyaṅ tribhuvanaˌtalaad̠astamˌayatē
niraadhaaraa cēyaṁ bhavati khalu nirvyaajaˌkaruṋaa ¶ 39

सदैव त्वय्येवार्पितकुशलचिन्ताभरमिमं
यदि त्वं मामम्ब त्यजसि समयेऽस्मिन्सुविषमे ।
तदा विश्वासोऽयं त्रिभुवनतलादस्तमयते
निराधारा चेयं भवति खलु निर्व्याजकरुणा ॥ ३९ ॥

kapardaad̠ullasya praṋayaˌmilad̠ardhaˌaŋgaˌyuvatēḧ
puraarēf̈ prēŋkhantyō⸗ mr̜dulataraˌsīmantaˌsaraṋau.
bhavaanyaa saapatnyaˌsphuritaˌnayanaŋ̇ kōmalaˌrucaa
karēṋऽˌaakṣ̭hiptaas⸗tē janani vijayantaaŋ̇ laharayaḧ ¶ 40

कपर्दादुल्लस्य प्रणयमिलदर्धाङ्गयुवतेः
पुरारेः प्रेङ्खन्त्यो मृदुलतरसीमन्तसरणौ ।
भवान्या सापत्न्यस्फुरितनयनं कोमलरुचा
करेणाक्षिप्तास्ते जननि विजयन्तां लहरयः ॥ ४० ॥

prapadyantē lōkaak̈ kati na bhavatīmˌatraˌbhavatīmˌ-
upaadhis⁼tatraˌayaṃ̇ sphurati yad‗abhīṣ̂ṭ̂aṃ̇ vitarasi.
shapē tubhyaṁ maatar⁼mama tu punar⁼aatmaa suraˌdhuni
svabhaavaad‗ēva tvayy‗amitamˌanuraagaṃ̇ vidhr̥tavaan ¶ 41

प्रपद्यन्ते लोकाः कति न भवतीमत्रभवतीम्-
उपाधिस्तत्रायं स्फुरति यदभीष्टं वितरसि ।
शपे तुभ्यं मातर्मम तु पुनरात्मा सुरधुनि
स्वभावादेव त्वय्यमितमनुरागं विधृतवान् ॥ ४१ ॥

lalaaṭ̂ē yaa lōkair‗iha khalu salīlaṅ tilakitaa
tamō‗ hantuṅ dhattē taruṇ̂ataraˌmaartaṇ̂ḍ̂aˌtulanaam.
vilumpantī sadyō‗ vidhiˌlikhitaˌdurvarṇ̂aˌsaraṇ̂iṅ
tvadīyaa saa mr̥tsnaa mama haratu kr̥tsnaamˌapi shucam ¶ 42

ललाटे या लोकैरिह खलु सलीलं तिलकिता
तमो हन्तुं धत्ते तरुणतरमार्तण्डतुलनाम् ।
विलुम्पन्ती सद्यो विधिलिखितदुर्वर्णसरणिं
त्वदीया सा मृत्स्ना मम हरतु कृत्स्नामपि शुचम् ॥ ४२ ॥

naraanˌmūḍ̂haaṃ̇s‗tatˌtaj‗janapadaˌsamaasaktaˌmanasō⁼
hasantaḧ sōllaasaṃ̇ vikacaˌkusumaˌvraataˌmiṣ̂hataḧ.
punaanaaḧ saurabhyaiḧ satatamˌalinō⁼ nityaˌmalinaanˌ-
sakhaayō⁼ naḧ santu tridashaˌtaṭ̂inīˌtīraˌtaravaḧ ¶ 43

नरान्मूढांस्तत्तज्जनपदसमासक्तमनसो
हसन्तः सोल्लासं विकचकुसुमव्रातमिषतः ।
पुनानाः सौरभ्यैः सततमलिनो नित्यमलिनान्-
सखायो नः सन्तु त्रिदशतटिनीतीरतरवः ॥ ४३ ॥

yajanty‗ēkē dēvaan kaṭ̂hinataraˌsēvaaṃ̇s‗tad‗aparē
vitaanaˌvyaasaktaa⁼ yamaˌniyamaˌraktaak̈ katipayē.
ahaṅ tu tvan‗naamaˌsmaraṇ̂aˌbhr̥taˌkaamas⁼tripathagē
jagaj‗jaalaṃ̇ jaanē janani tr̥ṇ̂aˌjaalēna sadr̥sham ¶ 44

यजन्त्येके देवान् कठिनतरसेवांस्तदपरे
वितानव्यासक्ता यमनियमरक्ताः कतिपये ।
अहं तु त्वन्नामस्मरणभृतकामस्त्रिपथगे
जगज्जालं जाने जननि तृणजालेन सदृशम् ॥ ४४ ॥

avishraantaɲ̇ janmaˌavadhi sukr̥taˌjanmaˌarjanaˌkr̥taaṁŋ
sataaṁŋ shrēyak̈ kartuṅŋ kati na kr̥tinaḧ santi vibudhaaḧ.
nirastꜱˌaalambaanaamˌakr̥taˌsukr̥taanaaṅ tu bhavatīṁŋ
vinaˌamuṣ̂hmil̊ˍlōkē na paramˌavalōkē hitaˌkaram ¶ 45

अविश्रान्तं जन्मावधि सुकृतजन्मार्जनकृतां
सतां श्रेयः कर्तुं कति न कृतिनः सन्ति विबुधाः ।
निरस्तालम्बानामकृतसुकृतानां तु भवतीं
विनामुष्मिल्ँलोके न परमवलोके हितकरम् ॥ ४५ ॥

payaf̈ pītvaa maatas⁼tava sapadi yaataḧ sahacarair⁼-
vimūḓ̂haiḧ saṁŋrantuṅŋ kvacidˍapi na vishraantimˌagamam.
idaanīmˌutsaŋgē mr̥duˌpavanaˌsaɲcaaraˌshishirē
ciraadˍunnidraṁ maaṁŋ sadayaˌhr̥dayē shaayaya ciram ¶ 46

पयः पीत्वा मातस्तव सपदि यातः सहचरैर्-
विमूढैः संरन्तुं क्वचिदपि न विश्रान्तिमगमम् ।
इदानीमुत्सङ्गे मृदुपवनसञ्चारशिशिरे
चिरादुन्निद्रं मां सदयहृदये शायय चिरम् ॥ ४६ ॥

badhaana draagˍēva draḓ̂himaˌramaṇ̂īyaṁ parikaraɲ̇
kirīṭ̂ē baalēₛnduṅ niyamaya punaf̈ pannagaˌgaṇ̂aiḧ.
na kuryaas⁼tvaṁŋ hēlaamˌitaraˌjanaˌsaadhaaraṇ̂atayaa
jagannaathasyaˌayaṁŋ suraˌdhuni samud·dhaaraˌsamayaḧ ¶ 47

बधान द्रागेव द्रढिमरमणीयं परिकरं
किरीटे बालेन्दुं नियमय पुनः पन्नगगणैः ।
न कुर्यास्त्वं हेलामितरजनसाधारणतया
जगन्नाथस्यायं सुरधुनि समुद्धारसमयः ॥ ४७ ॥

sharacˍcandrashvētaaṁŋ shashiˌshakalaˌshvētaˌalamukuṭ̂aaɲ̇
karaik̈ kumbhaˌambhōjē varaˌbhayaˌniraasau ca dadhatīm.
sudhaaˌdhaaraaˌꜱꜱkaaraaₛbharaṇ̂aˌvasanaaṁŋ shubhramakaraˌ-
sthitaaṅ tvaaṁŋ yē dhyaayantyˍudayati na tēṣ̂haaṁ paribhavaḧ ¶ 48

शरच्चन्द्रश्वेतां शशिशकलश्वेतालमुकुटां
करैः कुम्भाम्भोजे वरभयनिरासौ च दधतीम् ।
सुधाधाराकाराभरणवसनां शुभ्रमकर-
स्थितां त्वां ये ध्यायन्त्युदयति न तेषां परिभवः ॥ ४८ ॥

daraˌsmitaˌsamullasadˌvadanaˌkaantiˌpūraˌamr̥tair⁼-
bhavaˌjvalanaˌbharjitaanˌanishamˌūrjayantī naraan.
cidˌēkamayaˌcandrikaaˌcayaˌcamatkr̥tiṅ tanvatī
tanōtu mama shantanōḧ sapadi shantanōrˌaŋganaa ¶ 49

mantrair⁼mīlitamˌauṣ̭hadhair⁼mukulitaṅ trastaŋ̇ suraaṇ̭aaŋ̇
gaṇ̭aiḧ
srastaŋ̇ saandraˌsudhaaˌrasair⁼vidalitaŋ̇
gaarutmatair⁼graavabhiḧ.
vīciˌkṣ̭haalitaˌkaaliyaˌahitaˌpadē svarlōkaˌkallōlini
tvaṅ taapaṅ nirayaˌadhunaa mama bhavaˌjvaalaaˌʃvalīḍ̭haˌ
atmanaḧ ¶ 50

दरस्मितसमुल्लसद्वदनकान्तिपूरामृतैर्-
भवज्वलनभर्जितानिशमूर्जयन्ती नरान् ।
चिदेकमयचन्द्रिकाचयचमत्कृतिं तन्वती
तनोतु मम शन्तनोः सपदि शन्तनोरङ्गना ॥ ४९ ॥

मन्त्रैर्मीलितमौषधैर्मुकुलितं त्रस्तं सुराणां गणैः
स्रस्तं सान्द्रसुधारसैर्विदलितं गारुत्मतैर्ग्रावभिः ।
वीचिक्षालितकालियाहितपदे स्वर्लोककल्लोलिनि
त्वं तापं निरयाधुना मम भवज्वालावलीढात्मनः ॥ ५०
॥

dyūtē naagēndraˌkr̥ttiˌpramathaˌgaṇaˌmaṇiˌshrēṇiˌnandiˌinduˌ mukhyaṁŋ
sarvasvaṁŋ haarayitvaa svamˌatha purabhidi draak paṇīˌkartuˌ kaamē.
saakūtaṁŋ haimavatyaa mr̥dulaˌhasitayaa vīkṣhitaayaas⁻tavaˌ amba
vyaalōlōₛllaasiˌvalgal̠lahariˌnaṭaˌghaṭīˌtaaṇḍavaṅ naf̈ punaatu ¶ 51

द्यूते नागेन्द्रकृत्तिप्रमथगणमणिश्रेणिनन्दीन्दुमुख्यं
सर्वस्वं हारयित्वा स्वमथ पुरभिदि द्राक् पणीकर्तुकामे ।
साकूतं हैमवत्या मृदुलहसितया वीक्षितायास्तवाम्ब
व्यालोलोल्लासिवल्गल्लहरिनटघटीताण्डवं नः पुनातु ॥ ५१ ॥

vibhūṣhitaˌanaŋgaˌripuˌuttamaˌaŋgaa
sadyak̈ˌkr̥taˌanēkaˌjanaˌartiˌbhaŋgaa.
manōharōₛttuŋgaˌcalatˌtaraŋgaa
gaŋgaa mamaˌaŋgaany̠amalīˌkarōtu ¶ 52

विभूषितानङ्गरिपूत्तमाङ्गा
सद्यःकृतानेकजनार्तिभङ्गा ।
मनोहरोत्तुङ्गचलत्तरङ्गा
गङ्गा ममाङ्गान्यमलीकरोतु ॥ ५२ ॥

imaaṁ pīyūṣhaˌlaharīŋ̇ jagannaathēna nirmitaam.
yaf̈ paṭhētˌtasya sarvatra jaayantē sukhaˌsampadaḧ ¶ ७ ¶

इमां पीयूषलहरीं जगन्नाथेन निर्मिताम् ।
यः पठेत्तस्य सर्वत्र जायन्ते सुखसम्पदः ॥ ७ ॥